

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6Csp/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718205031
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6718205031.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci žalobkyne C. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/X, XXX XX X., občianky SR, zast. advokátskou kanceláriou FALIS & Partners, s. r. o., Bratislava, so sídlom Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 51 769 654, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2.864,17 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2.864,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 05. 09. 2018 do zaplatenia a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %, ktoré je povinný zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojim žalobným návrhom prostredníctvom zvolenej advokátskej kancelárie domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.864,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 05. 09. 2018 do zaplatenia. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnila náhradu trov konania a právneho zastúpenia.

2. Žalovaný v zastúpení advokátskou kanceláriou považoval žalobu za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť.

3. Súd na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podanej žaloby zo dňa 10. 09. 2018, písomných vyjadrení právnych zástupcov strán sporu, ústneho prednesu právneho zástupcu žalobkyne, listinných dôkazov: plnej moci zo dňa 30. 08. 2018, splnomocnenia zo dňa 15. 01. 2013, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500031207 zo dňa 12. 09. 2013, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti žalovaného, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500031207, prehľadu prijatých platieb ku dňu 27. 06. 2016, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500039354 zo dňa 24. 01. 2014, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500039354, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500039354 zo dňa 24. 01. 2014, Prehľadu prijatých platieb z revolvingového úveru č. 8500039354 zo dňa 27. 06. 2016, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500046095 zo dňa 22. 04. 2014, Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500046095 zo dňa 22. 04. 2014, Prehľadu prijatých platieb ku dňu 27. 06. 2016 zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500046095, Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500019610 zo dňa 28. 12. 2012, Oznámenie

veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500019610 zo dňa 28. 12. 2012, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného, výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 30. 08. 2018, odporu zo dňa 10. 10. 2018 proti platobnému rozkazu 6Csp/55/2018-35, ako aj ďalších listinných a ostatných dôkazov, zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 12. 09. 2013 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500031207, na základe ktorej mal byť zo strany žalovaného žalobcovi poskytnutý úver vo výške 600,- Eur, pričom žalovaný hneď na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z istiny poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (bod 8.1) vo výške 86,39 Eur, na základe čoho skutočná výška úveru predstavovala sumu 513,61 Eur. Žalobca na základe predmetnej zmluvy o úvere poukázal na účet žalovaného celkovo sumu 1.414,60 Eur. Podľa názoru žalobcu sa žalovaný v tomto prípade obohatil vo výške rozdielu reálne poskytnutého úveru a zaplatenej sumy vo výške 900,99 Eur. Uvedené skutočnosti žalobca preukázal dotknutou zmluvou o revolvingovom úvere, potvrdením o schválení úveru, prehľadom prijatých platieb ku dňu 27. 06. 2016, prehľadom zrazených súm zamestnávateľom žalobcu.

5. Dňa 24. 01. 2014 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500039354, na základe ktorej mal byť žalobcovi poskytnutý žalovaným úver vo výške 720,- Eur. Žalovaný však hneď na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z poskytnutého úveru poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru (bod 8.1) sumu vo výške 103,49 Eur, na základe čoho potom reálna výška úveru predstavovala sumu 616,51 Eur. Žalobca na základe predmetnej zmluvy o úvere poukázal na účet žalovaného celkovo sumu 1.620,36 Eur. V tomto prípade sa žalovaný obohatil na úrok žalobcu vo výške rozdielu reálne poskytnutého úveru a skutočne uhradenej sumy vo výške 1.003,85 Eur.

6. Dňa 22. 04. 2014 uzatvoril žalobca so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500046095, na základe ktorej mal žalovaný žalobcovi poskytnúť úver vo výške 840,- Eur. Žalovaný však hneď na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z poskytnutého úveru/istiny poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 120,58 Eur, na základe čoho teda reálna výška úveru predstavovala sumu 719,42 Eur. Žalobca na základe predmetnej úverovej zmluvy poukázal žalobcovi na účet celkovo sumu 1.955,44 Eur. Z uvedeného potom vyplýva, že v rozsahu rozdielu reálne poskytnutého úveru a žalobcom uhradenej sumy vo výške 1.236,02 Eur došlo k obohateniu sa žalovaným bez právneho dôvodu.

7. Dňa 28. 04. 2012 žalobca uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500019610, na základe ktorej mal žalovaný poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1.170,- Eur. Žalovaný však hneď na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z poskytnutého úveru/istiny žalobcovi titulom poplatku za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru sumu vo výške 173,84 Eur, na základe čoho teda reálne výška úveru predstavovala sumu 996,16 Eur.

8. Žalobca na základe predmetnej zmluvy o úvere zaplatil žalovanému sumu 2.391,12 Eur, pričom mal za to, že žalovaný sa v rozsahu rozdielu reálne poskytnutej výšky úveru a skutočne uhradenej sumy obohatil v čiastke 1.394,96 Eur.

9. Svoje tvrdenia vo vzťahu k revolvingovým úverom č. 8500039354, 8500046095 a 8500019610 žalobca preukázal dotknutými zmluvami o revolvingových úveroch, potvrdeniami o schválení úveru, prehľadom prijatých platieb ku dňu 27. 06. 2016, prehľadom zrazených súm zamestnávateľom žalobcu.

10. Právny zástupca žalobcu tvrdil, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným plynúci z uzatvorených zmlúv o spotrebiteľskom úvere je preukázateľným vzťahom spotrebiteľským z čoho vyplýva, že žalovaný uzavrel predmetné formulárové zmluvy v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti, pričom podobné zmluvy dlhodobo uzatváral aj s inými spotrebiteľmi. Ďalej žalobca tvrdil, že predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahujú údaje obligatórne vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a zároveň obsahujú nesprávne vypočítaný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), v dôsledku čoho sú predmetné zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úverov považované za zmluvy uzatvorené bezúročne a bez poplatkov. Pokiaľ ide o právnu argumentáciu, žalobca poukázal na zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení a to § 9 ods. 2 písm. f), j), § 11 ods. 1 písm. a), b), d). právny zástupca žalobcu tiež poukázal na nesprávne uvedený údaj o výške RPMN, kde pri prvej zmluve skutočný úver bol vo výške 513,61 Eur, v zmluve uvedená RPMN 70,02 % v bode 5 zmluvy, v bode 6 zmluvy - 69,69 %, pričom skutočná výška RPMN podľa internetovej

kalkulačky pre výpočet RPMN predstavovala 87,97 %. Pri druhej zmluve bola uvedená VPMN v bode 5 zmluvy vo výške 70,02 %, v bode 6 zmluvy 68,75 %, pričom skutočná výška RPMN podľa internetovej kalkulačky pre výpočet RPMN predstavovala 91,34 %. Pokiaľ ide o tretiu zmluvu, v zmluve je uvedená RPMN v bode 5 zmluvy - výška 70,02 %, v bode 6 zmluvy výška 68,11 %, pričom skutočná výška RPMN podľa internetovej kalkulačky pre výpočet RPMN predstavovala výšku 90,31 %. Pri poslednej štvrtnej zmluve sa uvádza RPMN v bode 5 zmluvy vo výške 70,01 %, v bode 6 zmluvy vo výške 66,36 %, pričom skutočná výška RPMN podľa internetovej kalkulačky pre výpočet RPMN predstavovala výšku 95,71 %. Vzhľadom k tomu že v dotknutých zmluvách je nesprávne uvedený údaj vo výške RPMN v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, má to za následok sankciu podľa § 11 ods. 1 písm. d) citovaného zákona a teda sa spotrebiteľský úver považuje za úver poskytnutý bezúročne a bez poplatkov.

11. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nereagoval na mimosúdnu snahu o pokonávku a vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného, nezostávalo mu nič iné, len domáhať sa svojho práva podaním žaloby na súd a domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia vo výške uvedenej vo výrokovej časti navrhovaného rozsudku. Zároveň si žalobca uplatnil úrok z omeškania zo žalovanej sumy vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 25. 09. 2018, proti ktorému v zákonnej lehote podal právny zástupca žalovaného odpor. Okrem iného v odôvodnení odporu žalovaný namieta tvrdenie žalobcu o neposkytnutí dohodnutej výšky úveru z dôvodu započítania odplaty za možnosť odkladu splátok úveru oproti jeho schválenej výške, pričom uviedol, že samotný zákon č. 129/2010 Z. z. ako (formy) poskytnutia spotrebiteľského úveru predpokladá/pripúšťa prevod na platobný účet spotrebiteľa, prevod na účty iného veriteľa, započítanie na úhradu iných záväzkov spotrebiteľa, alebo poštovú poukážku. Uviedol že poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru, ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Následne sa žalovaný venoval výkladu a právnej argumentácie revolvingu s poukazom na rozsudky vyšších súdnych autorít. Pokiaľ išlo o dohodu o poskytnutí služby, táto nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože spotrebiteľ údajne predmetnú Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel. Pokiaľ ide o deň splatnosti poslednej splátky toho - ktorého úveru, tento je podľa tvrdenia žalovaného uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z platnej právnej úpravy. Podľa neho všetky štyri zmluvy o revolvingovom úvere obsahujú určenie „termínu konečnej splatnosti“ a to viacerými spôsobmi napr. určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, alebo spôsobom vyplývajúcim z čl. 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti.

13. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „OZ“) v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52a OZ v znení neskorších predpisov, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

15. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 2 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

19. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) OZ v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

20. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády SR“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

23. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

24. Podľa § 1 ods. 3 Nariadenia vlády SR, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a

sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

25. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

26. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

27. Podľa § 39 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 37 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),y.

30. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

31. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

32. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

34. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

35. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

36. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

37. Podľa § 9 ods. 7 (prvá veta pred bodkočiarkou) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona.

38. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

39. Podľa § 9a ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávku vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

40. Podľa § 43a OZ v znení neskorších predpisov, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

41. Podľa § 43c OZ v znení neskorších predpisov, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

42. Podľa § 44 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

43. Podľa § 44 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

44. Podľa § 54 ods. 1 OZ v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie

45. Podľa § 54 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

46. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

47. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

48. Podľa § 517 ods. 2 OZ v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

51. Súd vykonal dokazovanie jednak prednesom právneho zástupcu žalobcu, listinnými dôkazmi, pričom všetky dotknuté revolvingové zmluvy a súvisiace dokumenty preskúmal v kontexte zhora citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný v celej výške ako si sumu voči žalovanému uplatnil.

52. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvoľu veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontrakčný mechanizmus uzatvárania zmlúv upravuje OZ v § 43a nasl., v zmysle ktorých ustanovení prijatie návrhu na uzavretie zmluvy (akceptácia) nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (t.j. doručením akceptácie) a týmto okamihom je potom zmluva uzavretá. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa (v danom prípade žalovanej), pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie nového návrhu.

53. V zmysle § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Súd mal za to, že bod 13 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru nie je súladný s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka, naopak je v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi (žalobcovi) umožňuje v zásade doplniť akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu /žiadosti spotrebiteľa. Pri bode 6 žiadosti/návrhu je dokonca zdôraznené ako informatívny oznam pre dlžníka (žalobcu), že údaje o schválení revolvingového úveru nemá vypíňať. Z listinných dôkazov má súd za preukázané, že v každom z oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (vo všetkých štyroch revolvingových úveroch) nie je súlad údajov o schválení úveru pri RPMN o vykonaní revolvingu - predpokladanej výške s údajmi uvádzaných v bode 5 žiadosti/návrhu o poskytnutí revolvingového úveru. Súd ďalej poukazuje že v oznámeniach veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sú dokonca uvedené iné údaje ako boli uvedené v žiadosti o návrhu- napr. o dátume splatnosti prvej splátky, dátum splatnosti poslednej splátky atď.

54. To, že predmetné ustanovenie bodu 13 návrhu/žiadosti sa neprípustne odkláňa od ust. OZ o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa Zmluvných dojednaní (bod 2.1) mal žalovaný vopred súhlasiť s tým, aby žalobca (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedol žalovaný v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle OZ) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalobcu a tiež mal žalovaný vopred súhlasiť s tým, aby bol termín splatnosti v prípade akceptácie návrhu zo strany žalobcu stanovený (jednostranne) žalobcom na bližšie nekonkretizovaný deň (medzi v poradí 1.-15. dňom) a teda žalovaný sa tak vopred vzdal práva poznať konkrétny deň splatnosti splátok ako jednej zo zákonných náležitostí zmluvy. Takisto mala byť stanovená jednostranne žalobcom aj splatnosť prvej splátky (medzi 1.-15. dňom nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru, tak že minimálne to bude 32 dní od poskytnutia úveru a nie viac ako 48 dní). Celková výška úveru (RPMN), taktiež obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala byť (čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní) žalovanému (jednostranne) oznámená žalobcom podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní. Čo sa týka výšky úrokov, žalovaný sa mal zaviazat' vopred platiť úroky uvedené nie v bode 5 žiadosti, ale v bode 6 (bod 5.1 a 5.2 Zmluvných dojednaní), ktorý bod 6 ale nesmel vyplniť (na tlačive žiadosti je poznámka „nevypĺňajte“) a dopĺňal ich následne veriteľ (žalobca) a výšku týchto úrokov mal opäť následne len (jednostranne) oznámiť spotrebiteľovi (žalovanému).

55. Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní tak mali byť konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalobcom a tento ich mal následne len oznámiť žalovanému. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa, aby takto malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako žalobca doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa navyše nemalo považovať za porušenie povinnosti žalobcu a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal žalobca len oznámiť (jednostranným úkonom) žalovanému.

56. Na základe skutočností zhora uvádzaných mal súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedený právny stav v minulosti už riešili aj druhoінстанčné súdy a to Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15Co/755/2015 zo dňa 27.01.2016 a Krajský súd v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018.

57. Ako už bolo totiž vyššie uvedené, konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy (termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru, výšku úroku), na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle dohodnúť, boli len jednostranne určené žalobcom (čo nemožno považovať za dojednanie zmluvných strán - dvostranný právny úkon) a teda nedošlo k dohode zmluvných strán na týchto povinných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy, čo v prípade platného uzavretia zmluvy spôsobuje „ex lege“ bezúročnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť.

58. V prípade ak by sa v priebehu dokazovania preukázalo že dotknuté revolvingové úvery boli uzavreté platné, čo však podľa názoru súdu nebolo, súd by všetky štyri považoval za úverové zmluvy uzavreté bez úrokov a bez poplatkov z toho dôvodu, že sú v nich nesprávne uvedené ročné percentuálne miery nákladov v neprospech spotrebiteľa.

59. Pokiaľ ide o samotnú „Dohodu o poskytovaní služieb“, z dôvodu neplatnosti hlavnej zmluvy (Úverová zmluva), nemôže byť platná ani táto dohoda, nakoľko sa viaže na existenciu samotnej Úverovej zmluvy. Navyše, súdu je z vlastnej činnosti ako aj z činnosti ostatných súdov známe, že je pre rozpor s dobrými mravmi ako aj v zmysle § 37 OZ neplatná. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/39/2016 z 23.02.2016. Touto dohodou žalobca obchádza ustanovenie OZ o najvyššej prípustnej výške odplaty (§53 ods. 6 OZ), čo priamo zakazuje § 9 ods. 7 a 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca podľa názoru súdu žalovanému „vnútil“ aj iný úkon ako ten, ktorý bol pri podpise úverovej zmluvy vo sfére záujmu žalovaného, ktorý len podpisoval žalobcom vopred pripravené formulárové zmluvy, bez možnosti zasiahnuť do ich obsahu. Nemožno opomenúť skutočnosť, že súdu je z jeho vlastnej činnosti známe, že spotrebiteľia o takýto druh služby žalobcu reálne „nežiadali“, avšak keby predpripravenú formulárovú žiadosť o uzavretie takejto dohody nepodpísali, úver by im nebol poskytnutý a teda nemali možnosť takéto „služby“ odmietnuť. Ide teda v zmysle § 53 ods. 4 OZ o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko podľa názoru súdu boli žalovanému zo strany žalobcu „doplňkové služby“ nanútené a nedošlo k slobodnému prejavu vôle zo strany žalovaného, tieto služby neboli individuálne so žalovaným dojednané a žalobca opak nepreukázal. Predmetná dohoda sa prieči aj dobrým mravom - podľa názoru súdu ide o účelovo vymyslené „služby“, ktoré navýšili splátky úveru skoro o 100 %, pričom je zrejmé, že tieto splátky mal žalovaný platiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ zo strany žalobcu počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda žalovaný by reálne protiplnenie za svoje platby ani nemusel dostať. Súd tiež v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v bode 5 žiadosti (návrhu) pri „navrhovanej“ výške splátky sa automaticky rátalo aj s uzavretím Dohody o poskytnutí služby (o tom svedčí samotná výška splátky, zahŕňajúca aj výšku splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb). Hoci žalobca „naoko“ formuláciou v bode 5 „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá“ vyvoláva dojem, že ide o fakultatívnu možnosť, v bode 6 žiadosti (návrhu) sa už formuláciou „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb“ automaticky s uzavretím Dohody o poskytovaním služby počítala dopredu.

60. Súd v závere konštatuje, že vykonaným dokazovaním mal jednoznačne za preukázané, že sporové strany v minulosti uzatvorili medzi sebou štyri revolvingové úverové zmluvy s charakterom spotrebiteľských zmlúv. Pri revolvingovom úvere č. 8500031207 žalobcovi bol poskytnutý úver reálne vo

výške 513,61 Eur, žalovaný mu zaplatil sumu 1.414,60 Eur, takže bezdôvodné obohatenie predstavuje výšku 900,99 Eur.

61. Pri revolvingovom úvere č. 8500039354 bol reálne žalobcovi poskytnutý úver vo výške 616,51 Eur, žalobca žalovanému zaplatil sumu 1.620,36 Eur, takže žalovaný sa obohatil na úkor žalobcu vo výške 1.003,85 Eur.

62. Pri revolvingovom úvere č. 8500046095 žalobcovi bol poskytnutý reálne úver vo výške 719,42 Eur, žalobca žalovanému zaplatil sumu vo výške 1.955,44 Eur, takže žalovaný sa obohatil v neprospech žalobcu o sumu vo výške 1.236,02 Eur.

63. Pri revolvingovom úvere č. 8500019610 žalovaný poskytol žalobcovi reálne sumu 996,16 Eur, žalobca žalovanému zaplatil sumu vo výške 2.391,12 Eur, takže žalovaný sa obohatil v neprospech žalobcu v sume vo výške 1.394,96 Eur.

64. S poukazom na uvedené, ako aj zhora súdom uvádzanú právnu argumentáciu a platnú právnu úpravu, súd mal za to, že žalovaná suma vo výške 2.864,17 Eur predstavujúcu súčet čiastkových obohatení sa žalovaného pri zmluvách o revolvingovom úvere 1, 2, 3 a 4 je plne opodstatnená a dôvodná. Z tohto titulu súd žalobe ako opodstatnenej vyhovel a rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

65. Súd zároveň priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % zo žalovanej sumy, čo predstavuje o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 05. 09. 2018 (v deň nasledujúci po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie - 04. 09. 2018) bola 0,00 %.

66. Podľa § 255 ods. 1 a CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

68. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

69. S poukazom na výsledok sporu, majúc za to že žalobca bol v konaní plne úspešný, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %, ktoré je povinný zaplatiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 2 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 CSP a § 362 ods.1 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 CSP nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 CSP)

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 CSP (§ 360 ods.2 CSP).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 CSP).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 CSP).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 CSP).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 CSP).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 CSP).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 CSP).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 CSP).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 CSP).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 CSP).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 CSP).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 CSP).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 CSP).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 CSP).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 CSP).